

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Variarvm Lectionvm Libri Dvo Theodori Canteri
Vltraiectini**

Canter, Dirk

Antverpiæ, M. D. LXXIII.

De Musarum origine, deque ea Arnobij locus restitutus. Cap. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70886)

THEODORI CANTERI
 VARIARVM LECTIIONVM
 LIBER PRIMVS.

De Musarum origine, deque ea Arnobij
 locus restitutus.

CAP. I.

*V*M praclare & sapienter à So-
 phocle referente Plutarcho dictū est,
 Ἐργου δε παντος λυπης αρχιται
 καλως (εχει.
 ηη τας τελοδτας ειπιδς εδ' ετως
 nihil prius, aut antiquius habui, quam à praeclara
 ac illustri materia, ac digno vindice nodo, incipere,
 atq. adeò scribendi initium facere. Quare circums-
 picienti vnde potissimum, incipiendum exordien-
 dum foret: commodè sese mihi obtulit historia qua-
 dam, fabulosa illa quidem, sed nihilominus antiqua,
 & à paucissimis litteris mandata, in qua de Musis
 & Musarum origine agitur. quam si hoc loco in me-
 dium adduxero, & mendis turpissimis, quibus
 tanquam rubigine ac fuligine quadam, obsita atque
 obsessa est, ut vix inde commodè aliquis sensus elici
 possit, liberando, splendidiorē ac illustriorem reddi-
 dero, praclarū satis opinor initium habiturus sum.
 Accingar itaque ego, & quoad fieri potest, difficul-
 tatem omnem solvam ac diluam, quòd si in re ob-
 A S scurissima,

scurissima, fallar opinione, conatus tamen in parte
 laudis ponetur. Itaque Arnobius diligentissimus an-
 tiquitatis rimator, libro contra gentes quarto, sic
 inquit: Nunquid cupidinis atq. auaritie causa
 (sicut ait Bæotius Pindarus) Aesculapium fulmine
 transfixum esse telo? Nunquid Apollinem dicitur
 factū, eos ipsos reges, quorum gazis fuerat locupletatus
 & donis, ambiguitate sefellisse responsi? Nun-
 quid furem Mercurium publicauimus? Num nos
 lauernam, atque cum hoc simul fraudibus proficere
 furtiuus? Nunquid ex nobis Myrtilus est auctor, qui
 Macari filias, Megalconis ancillulas proficetur
 se Musas? Ego hunc locum in omnibus libris de-
 prauatum, duarum litterarum duntaxat, in duobus
 vocibus, immutatione emendauit: ut, cum hæc
 legeretur qui Macari filias Megalconis, &c. ego qui
 Macari filia Megalconis, restitua: coniectura mea
 compluribus viris doctissimis approbantibus. Quo-
 rum verborum atque adeo cuius totius loci, hic oritur
 hæcq. sententia est, Myrtilum proficere Musas
 ancillulas Megalconis, qua Megaclo fuit filia
 Macari. Ne videar autem temerè aliquid mutare,
 Elionis meæ rationem subiiciam. Clemens itaque
 in Protreptico suo ad Gentes, hanc historiam
 verbis prosequens, sic inquit: Ταὺ δὲ Μουσῶν
 αἰς Ἀλεξανδρῶν, Διὸς καὶ Μνημοσύνης ἑρμηνεία
 οἱ λοιποὶ ποιηταὶ, καὶ συγγραφεῖς ἐπιβραβεύσαντες
 σέβουσιν. ἤδη δὲ καὶ ὅλας τὰς μούσας μὲν
 αὐτῶν

Ant. Mu
 varia Lect
 LIII
 28

αὐταῖς μούσαις, ἕσας θεραπαινίδας ταύτας, ἐώνη-
ται Μεγακλῶ ἢ θυγατὴρ Μάκαρος· ὁ δὲ Μάκαρ
Λεσβίων μὲν ἑβασίλδων. διαφέρετο δὲ ἀφ' ὧν τῶν
ἡμῶν ἠγανάκτης δὲ ἡ Μεγακλῶ ἑστ' ἡ μῆδος.
εἰ δ' οὐκ ἔμελλε. καὶ μούσας θεραπαινίδας ταύ-
τας, τοσαύτας τ' ἀριθμὸν ὠνεῖται, καὶ καλεῖ μούσας,
καὶ τῶν δ' ἔλεγον τῶν Λιγυρίων. ταύτας ἐδιδάξατο
ἑὸν καὶ κηδεύειεν τὰς ποικίλας τὰς παλαιὰς ἐμ-
μελῶς· αἱ δὲ, σιωπῶν κηδεύειεν, καὶ καλῶς κα-
παύσασθαι, τὸ μάκαρα ἐδελχον, καὶ κατ' ἐταυρον ἡς
ὄργης, οἳ δὲ χάριν ἡ Μεγακλῶ, χάρις ἡμεῖον αὐταῖς
ἑστ' ἡ μῆδος, ἀνέθηκε σήλας χαλκᾶς, καὶ ἀνά
πάντα ἐκέλευσε πηρᾶν τὰ ἱερά· καὶ μὲν μούσας,
παῖδες ἡ δὲ ἰσορία ὧν μυσίλω τῶν Λεσβίων.

Aristotelis locus contra quorundam neoteri-
corum interpretū opinionem illustratus.

CAP. II.

Dvobvs ab hinc annis, plus aut minus, cum
Lutetia Parisiorū agens Dionysium Lambinū virū
doctissimū, & linguae Graecae professorem regium,
Ethicorū libros Aristotelis, magno cum plausu &
frequenti auditorio interpretantē audirem, memini
me illum cum ad hūc Aristotelis locū ventū esset, qui
est lib. 6. cap. 6. Εἶδος μὲν οὐδ' ἂν εἴη γνώσεως ὡς
τὸ αὐτὸν εἶδεναι, ἀλλ' ἔχει διαφορὰν πολλήν. καὶ δοκεῖ
ὅτι τὰ ποικίλα αὐτὸν εἶδως & διακρίβων, φρόνιμος εἶναι· οἱ
δὲ πολυτικοὶ πολυποικίλωνες. διὸ καὶ Εὐεπίδης,
Πῶς